

A tres quarts de sis tots dormen. Tots, no, tu ja estàs despert, i has sortit de l'habitació sense fer soroll, gairebé de puntetes. Et rentes la cara i vas a l'altra banda del pis, a l'estudi. Llibres, papers, ordinador.... i la icona de la MaredeDéu. Encens la llumeta i apagues el llum. Silenci, tot fosc, menys la flama, menuda i valenta, com la teva decisió i les ganes, les immenses ganes de trobar-te amb Eil.

Ningú ho sap. No ho diries tampoc a ningú, si més no de moment. Però és que passa una cosa molt rara. Estàs enamorat.... sí, enamorat del Crist. Segurament seria massa difícil d'explicar i més difícil encara d'entendre, un racionalista hi trobaria moltes explicacions més o menys fonamentades en Freud.

És una hora molt especial. Un temps d'intimitat i relació sense mots. Es va iniciar quasi sense adonar-te. Bé, tens molt clar que no és cosa teva, que va ser Eil qui va començar. Ja fa una colla de segles... i quina cosa més notable!, durant tants anys i Jesús ha enamorat a moltes persones, homes, dones, joves i grans, nens també. Com és que passa això? No el veig, no l'escolto, no el toco,...però hi és, Saps que hi és, sempre, però es veu que a tres quarts de sis potser hi és d'una manera més intensa. Com que tanta gent està dormint, li deu fer més gràcia.

Vas repetint mentalment "la pregària de Jesús", cada cop més lentament fins que ja ni dius les paraules, ho dius tan sols respirant. Ho dius amb la vida, la teva vida. Hi ha dies que sembla que arriba al cor un caliu especial. Altres dies més aviat sembla de roca, de granit o marbre. És igual. Bé, no del tot igual, certament, ja que t'estimes l'escalfor o la fredor; però no importa massa, ja que no és el que cerques, sinó a Eil.

Avui, però, quan ja era cap un quart de set has tingut una certa impressió. Una resposta segurament al que havies pensat a l'entrada de l'estudi. Pensaves que era una cosa ben curiosa que sense veure'l, sense escoltar la seva veu i tocar la seva persona, Eil hi era, et semblava una mica rar, i ara penses, o t'ajuda a pensar, que Eil hi és en els que veus, en els que escoltes, en els que toques, i de forma molt especial en els més pobres. Hi és; ho va dir Eil.
Ostres!! Jesús avui m'ha contestat.

Cap a les tres de la tarda quan tornes a casa en metro després de tantes classes penses: Ostres!! Jesús avui m'ha aclarit un dubte. I tant que hi és.

Jesús Renau sj.